

[Lis Starcke]

Vi vil gerne drøfte forslaget i udvalget.

Wilhelm (VS):

Vi har med dette forslag til beslutning vedrørende indvandrernes retsstilling forsøgt at give et udspil til, hvordan sådanne punkter konkret kunne deles op i hovedområder, og har gjort det, bl. a. fordi der i 4 år rent faktisk ikke er sket noget.

Ministeren henviser til, at udvalget fortsætter sit arbejde med en egentlig revision, men vi kan altså ikke, synes vi, fra VS' side blive ved med at vente på det.

Hr. Ole Espersen, som jeg citerede tidligere i dag for et interview i Kriminalpolitik fra begyndelsen af 1979, sagde i det samme interview, at retsudvalget er blevet orienteret om, at man regner med hurtigt at have et oplæg om udvisning klar og at han gik ud fra, at der ville foreligge et udkast til ændrede regler inden sommerferien. Det var faktisk det, vi fik at vide i retsudvalget i forsommeren og foråret 1979, at man skulle være klar med noget inden sommerferien 1979, men det er altså blevet udskudt og udskudt og udskudt i én uendelighed.

Det udspil, vi kommer med, bygger på, at alle andre rettigheder for indvandrere står og falder med sikkerheden mod udvisning, og derfor må udvisningsreglerne være mindre vilkårlige, mindre manipulerbare, end de er i dag. Det har jeg indtryk af at alle i og for sig har erkendt, velsagtens med undtagelse af fremskridtspartiet. Ellers har alle erkendt, at reglerne skal være mere præcise, og at præciseringen skal gå i retning af større retssikkerhed for udlændingene og ikke i retning af mindre retssikkerhed. Vi har fundet, at der må kunne aftales betingelser, så at man, når de er opfyldt, er totalt sikret mod udvisning. Der har ikke været den store tilslutning fra de forskellige ordførere – der har vel faktisk ikke været tilslutning fra en eneste – til denne ubetingede sikkerhed mod udvisning, når bestemte betingelser er opfyldt, og det kunne dels være et varighedskriterium, dels kunne der også være tale om andre veldefinerede tilknytningsforhold. Det er dem, der er nævnt i punkt 1. Og jeg kan sige til fru Lis Starcke, at det er faktisk meningen, at den gruppe, der opfylder disse veldefinerede betingelser, skal være sikret mod udvisning. De kan have haft fast ophold her i landet af en

vis varighed; vi nævner selv som mulighed 2 år, men nævner det kun i bemærkningerne, fordi vi gerne vil snakke med andre om, hvordan disse betingelser konkret skal være, men der må kunne opstilles konkrete betingelser for tilhørsforhold, dels det mere generelle med varigheden, dels, selv om denne betingelse ikke er opfyldt, med ægteskabsforhold. Vi nævner et konkret eksempel i bemærkningerne, dette at man har et barn, som man har et nært tilknytningsforhold til, som man kommer sammen med hver uge så at sige, og som er dansk statsborger. Det skulle også være et af kriterierne, og vi siger blankt, at hvis sådanne kriterier er opfyldt, skulle man efter vores mening ikke kunne udvises – jeg vil gerne sige det endnu tydeligere: uanset hvilken kriminalitet man så gør sig skyldig i.

Det er det, der ligger i punkt 1, og jeg kan jo ikke takke ret mange for, at de har udtrykt enighed med os, men vi må jo diskutere i udvalget, hvad der kan blive enighed om eller flertal for.

Men når det ligger så klart for vores vedkommende i punkt 1, er det jo, fordi der, som ministeren her har understreget igen og igen i dag og i tirsdags, ikke er større kriminalitet blandt de fastboende udlændinge her i landet, end der er blandt danskere, og så mener vi, at den danske befolkning er god nok, sund nok og stærk nok til, at den kan tåle at have en islæt i sig, som ikke er moralsk bedre, som kriminelt ikke er bedre, end den danske befolkning selv er. Når der faktisk hos de fastboende udlændinge her i landet ikke er større kriminalitet, end der er blandt danskere, mener vi, at vi har råd til at give dem den sikkerhed, at de efter visse kriterier, som vi kan diskutere, og som vi selv her har givet vores bud på, er sikret mod udvisning, også selv om de begår kriminalitet. For alt det andet går jo hen og bliver noget øregas med, at man alligevel udviser, så snart de gør nogle ting, som et lige så lille og lige så begrænset udsnit af danskere også gør.

Vi mener, at der må accepteres et vist kriminalitetsniveau, også blandt udlændingene, og der er ikke noget som helst belæg for – det har vi ministerens ord for – at det er højere end blandt danskerne. Skulle det senere vise sig at blive et eldorado for alle mulige kriminelle, der slår sig ned her og opfylder disse opholdskriterier osv., kan man jo tage